

ВИКОРИСТАННЯ АФІННОЇ ХРОМАТОГРАФІЇ ДЛЯ ВИЯВЛЕННЯ ПРОТЕЇНІВ, ЯКІ ПРОЯВЛЯЮТЬ СПОРІДНЕНІСТЬ ДО ТІАМІНУ

О. Меженська¹, О. Музичка², А. Вовк², Ю. Пархоменко¹

¹Інститут біохімії ім. О. В. Палладіна НАН України
вул. Леонтовича, 9, Київ 01601, Україна

²Інститут біоорганічної хімії та нафтохімії НАН України
вул. Мурманська, 1, Київ 02660, Україна
e-mail: o.mejen2012@gmail.com

Афінна хроматографія з подальшою ідентифікацією селективно зв'язаних протеїнів є ефективним засобом виявлення нових біологічно значущих молекулярних взаємодій. Використовуючи цей метод раніше (Mkrtychyan et al., 2015) були ідентифіковані нові протеїни - мішені для тіаміну, серед яких, зокрема, наявні ензими малатдегідрогеназа та глутаматдегідрогеназа і кілька інших протеїнів. З метою з'ясувати специфічність взаємодії цих протеїнів з тіаміном було синтезовано два афінних сорбенти – з тіаміном як лігандом (т-АС) і без тіаміну. Порівняльне дослідження здатності деяких протеїнів з екстрактів мозку ссавців зв'язуватися у процесі афінної хроматографії на цих сорбентах показало відмінності у спектрах елюйованих протеїнів. Результати свідчать, що малатдегідрогеназа і глутаматдегідрогеназа, а також протеїни, що демонструють тіамінмонофосфатазну, тіаміндифосфатазну, гуанозиндифосфатазну, гуанозинтрифосфатазну й інозинмонофосфатазну активності, зв'язуються тільки з т-АС, що свідчить про специфічність їх взаємодії з тіаміном. Ці дані будуть корисними у з'ясуванні некоензимних функцій вітаміну В₁.

Ключові слова: тіамін, афінна хроматографія, тіамінзв'язуючі протеїни, молекулярні взаємодії.

У міру поглиблення наших знань про вітамін В₁ (тіамін) зміцнюється уявлення про те, що його роль у життєдіяльності клітин не обмежується участю тіаміндифосфату (ТДФ) як коферменту у функціонуванні низки ключових ферментів клітинного метаболізму [8]. Відкриття нових сигнальних похідних тіаміну, таких як тіамінтрифосфат і аденозилтіамінтрифосфат [6], поширило ці уявлення і прискорило пошуки некоферментних механізмів реалізації біологічної дії тіаміну та його похідних. Аналіз літературних даних і результатів власних досліджень дав нам змогу припустити, що некоензимна роль тіаміну і його похідних може реалізовуватися за участю скоординованої системи протеїнів. Згідно з нашим припущенням, ця система протеїнів включає як уже відомі ензими метаболізму тіаміну і його фосфатів, так і ще не ідентифіковані на молекулярному рівні протеїни, котрі можуть мати тіамінзв'язуючі ділянки, завдяки чому здатні взаємодіяти з тіаміном і його похідними. Не виключено, що ці протеїни об'єднані не тільки функціонально, але й структурно з утворенням своєрідного метаболону.

Як методичний підхід для виявлення протеїнів, котрі можуть мати відношення до так званого «тіамінового протеому», ми у своїй попередній роботі використовували афінний сорбент із молекулою тіаміну як ліганда (т-АС). Об'єктом дослідження були екстракти тканини мозку. За ступінчастої елюції білків з т-АС у протеїнових піках після їх розділення методом гель-електрофорезу з SDS та ідентифікації за допомогою мас-спектрометрії (МС) було виявлено низку протеїнів [8], про здатність яких зв'язуватися з тіаміном раніше нічого

відомо не було. Так, серед них виявилися протеїни, які асоціюються з нейродегенеративними захворюваннями, а саме DJ-1 і β-амілоїд, а також окремі протеїни енергетичного обміну. Але чи є зв'язування зазначених протеїнів з т-АС селективним щодо ліганда (тіаміну)? Основою для синтезу сорбенту є сефароза [1,4], тому не можна виключати ймовірності, що ідентифіковані в елюатах з т-АС протеїни зв'язуються не з лігандом, а з іншою частиною сорбенту. Метою даної роботи було перевірити це припущення. Для виконання мети слід було, зберігаючи всі етапи синтезу сорбента до приєднання тіаміну, синтезувати «безтіаміновий» сорбент і провести порівняльне дослідження здатності обох сорбентів зв'язувати з екстрактів мозку окремі з ідентифікованих раніше протеїнів [8], які елюювалися з т-АС. У зв'язку з високою вартістю маспектрометричного аналізу для ідентифікації протеїнів ми зупинилися на кількох протеїнах, наявність яких в елюатах зі сорбентів можна було перевірити, вимірюючи їхню специфічну активність у фракціях елюатів.

Матеріали та методи

Синтез сорбентів. Афінний сорбент синтезували за методом Клящицького та ін. [1,4] з деякою модифікацією, яка полягала в тому, що для синтезу тіамін-N-4-азобензоїл-ε-амінокапроїлгідрозидосефарози-4В ми використовували гідрозид-N-4-амінобензоїл-ε-амінокапронової кислоти. Прив'язування спейсера до активованої бромціаном матриці проводили в 0,1М NaHCO₃ (pH=8,0). Схему синтезу подано на рис. 1. Структурні формули обох сорбентів представлені на рис. 2.

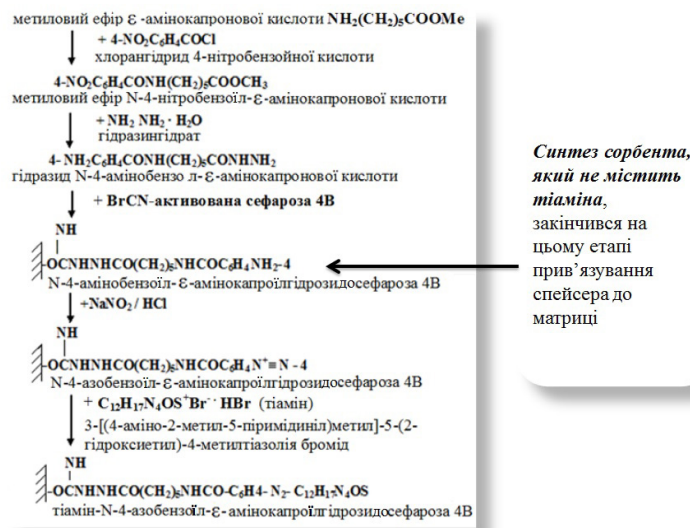

Рис. 1. Схема синтезу сорбентів: афінного - з ковалентно приєднаним тіаміном як лігандом і сорбента без тіаміну

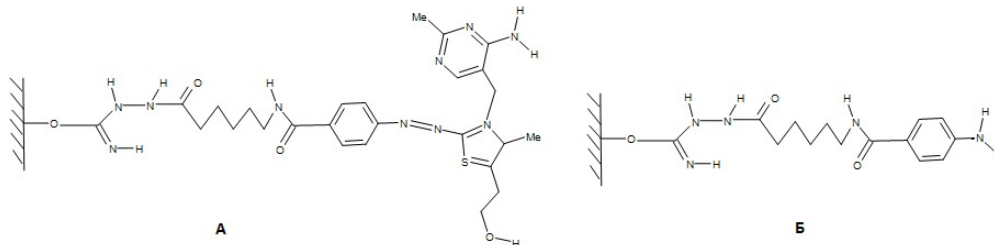

Рис. 2. А - структурна формула т-АС; Б – структурна формула сорбента без тіамінового залишку

Для виділення протеїнів брали такий біологічний матеріал: 1) тканина мозку щура; 2) ацетоновий порошок мозку щура; 3) ацетоновий порошок мозку бика.

Отримання грубої фракції синапсом з тканини мозку й ацетонового порошку (АП) з них проводили згідно з методами, описаними Постоєнко та ін. [4].

Хроматографія тіамінзв'язуючих протеїнів мозку. Протеїни з АП екстрагували 10 мМ трис-НСІ буфером (рН=7,4) у співвідношенні 20 мл буферу на 1,5 г АП розтиранням у фарфоровій ступці, потім у скляному гомогенізаторі та на останній стадії, перемішували на льоду протягом 30 хв. Нерозчинені часточки видаляли центрифугуванням протягом 1,5 год при 11,5 тис. об/хв. Додавали рівний об'єм Кребс-Рінгер бікарбонатного буфера і отриманий екстракт АП мозку наносили на колонку (d=16 мм; h=7 см) з афінним сорбентом т-АС (тіамін-N-4-азобензоїл- ϵ -гідразидосефарозою 4В) або зі сорбентом, який містить тільки матрицю і спейсер, попередньо врівноважену сумішшю у співвідношенні 1:1 Кребс-Рінгер бікарбонатного буферу (рН=7,4) і 10 мМ трис-НСІ буферу (рН=7,4). Видалення білків, що не зв'язалися, проводили 10 мМ трис-НСІ буфером (рН=7,4) до фонового рівня при 280 нм. Зв'язані білки елюювали в кілька етапів (1 – 10 мМ тіамін хлоридом (рН=7,4); 2 - 1М NaCl в 10 мМ трис-НСІ буфері (рН=7,4); 3 - 2М сечовиною в 10 мМ трис-НСІ буфері (рН=7,4). Перед початком елюції розчином NaCl буфер у колонці замінювали на 10 мМ трис-НСІ буфер (рН=7,4). У міру об'єднання фракції піддавали концентруванню на фільтрах типу «Центрифужні ультрафільтри Амікон Ультра-15, 30 кДа» з заміною буферу двічі на 10 мМ трис-НСІ буфер (рН=7,4). Сорбенти зберігали у 0,02%-ному розчині азиду натрію.

Вимірювання ферментативних активностей. Активність малат дегідрогенази (МДГ) і глутамат дегідрогенази (ГДГ) детектували спектрофотометрично при 340 нм на Bio-Tek μ Quant Microplate Spectrophotometer по швидкості окислення НАДН при відновленні оксалоацетату до малату (в бік утворення глутамату з 2-оксоглутарату щодо ГДГ). Швидкість реакції визначали по лінійній ділянці кривої ходу реакції (від 0,4 до 1 хв) [2]. Вимірювання фосфатазних активностей ферментів проводили за продукцією неорганічного фосфату за методом Chan et al. [7] із малахітовим зеленим. У наших експериментах метод застосовували для вимірювання гідролазної активності в елюатах щодо таких субстратів: ТМФ, ТДФ, АМФ, АДФ, АТФ, ГДФ, ГТФ та ІМФ. Оптичну щільність вимірювали при 630 нм.

Визначення концентрації ліганду у складі афінного сорбенту. Вміст тіаміну в складі сорбенту визначали тіохромним методом [3] після кислотного гідролізу т-АС.

У роботі використовували такі реактиви і матеріали: тіамін, тіамінмонофосфат (ТМФ), тіаміндифосфат (ТДФ), АМФ, АТФ, АДФ, ГДФ, ГТФ, ІМФ, оксалоацетат, 2-оксоглутарат (динатрієва сіль) і сефароза 4В фірм Sigma та Reanal; NADH фірми Boehringer, Німеччина; Трис-НСІ – «Serva», Німеччина; ВrCN було попередньо синтезовано і надано нам д.б.н. С. В. Верьовкою. Бікарбонатний фізіологічний буфер Кребса-Рінгера для ссавців мав такий склад: NaCl -125 мМ, KH_2PO_4 -1,3 мМ, KCl -4,5 мМ, $\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ -1,3 мМ, CaCl_2 -2,5 мМ, NaHCO_3 -17,6 мМ, $\text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6$ -11 мМ.

Результати і їхнє обговорення

У результаті проведеного експерименту ми визначили, що концентрація ліганду в т-АС становила 28 мкг тіаміну/1г афінного сорбенту. Це висока концентрація ліганду, яка дає змогу виділити зі суміші компоненти (протеїни), що містяться в мінорних кількостях і на це не впливає геометрія колонки згідно з [5]. Були виявлені відмінності у спектрі протеїнів, які зв'язуються з афінним сорбентом і сорбентом без тіаміну. Профілі елюції протеїнів з обох сорбентів представлені на рис. 3.

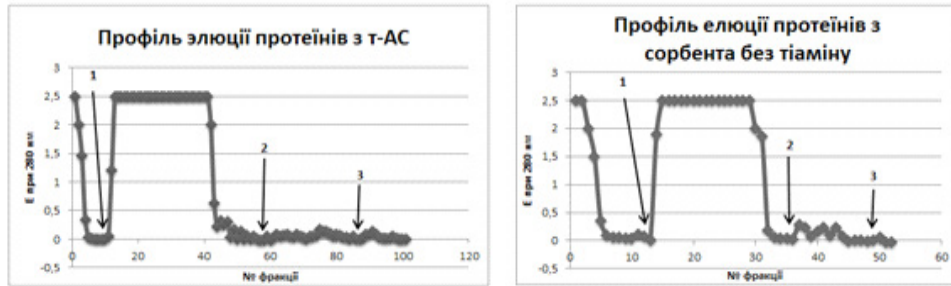

Рис. 3. Картина елюції білків зі сорбентів; стрілками позначена зміна елюентів: 1 – 5М тіамін хлорид; 2 - 1М натрій хлорид; 3 - 2М сечовина

Аналіз МДГ- і ГДГ-активності підтвердив наявність цих ензимів в елюатах з т-АС і їх відсутність в аналогічних фракціях, що елюювалися з безтіамінового сорбенту (рис. 4).

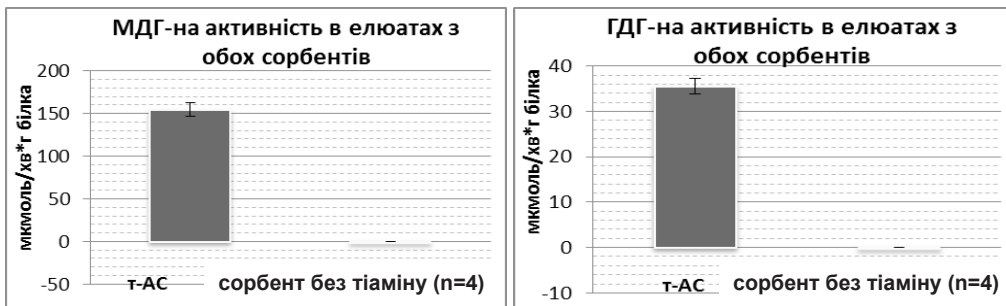

Рис. 4. Дегідрогеназні активності в елюатах зі сорбентів

Що стосується фосфатазних активностей, то у фракціях протеїнів, елюйованих зі сорбенту без тіаміну, виявляються тільки аденозинфосфатазні активності, причому вони мають різні рівні. Більш детально дані представлені в таблиці.

Фосфатазні активності в елюатах зі сорбенту без тіамінового залишку

Субстрат	Рівень активності, моль/хв на мг білка
ТМФ	Не виявлено
ТДФ	Не виявлено
ГДФ	Не виявлено
ГТФ	Не виявлено
ІМФ	Не виявлено
АМФ	тільки в тіаміновому елюаті (0,8 – проти 3,1 у незв.)
АДФ	48,1 - елюція тіамін хлоридом; 28,3 – елюція NaCl; 52,4 – елюція сечовиною - проти 5,3 у незв.*
АТФ	10,3 – елюція тіамін хлоридом; 5,5 - елюція NaCl; 9,6 - елюція сечовиною - проти 5,2 у незв.

Примітка: */незв. – об'єднана фракція протеїнів, які не зв'язалися зі сорбентом.

На відміну від сорбенту без тіаміну, у всіх елюатах з т-АС виявлені всі види вимірних фосфатазних активностей. Оскільки малатдегідрогеназної, глутаматдегідрогеназної, тіамінмоно-, тіамінди-, гуанозинди-, гуанозинтри- й інозинмонофосфатазної активностей не виявлено в елюатах зі сорбенту, що не містить тіамін, ми зробили висновок про те, що ці ензими зв'язуються з тіаміновим залишком у складі афінного сорбенту специфічно.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кляцицкий Б. А., Позднев В. Ф., Митина В. Х. и др. Хроматография пируватдекарбоксиллазы из пивных дрожжей // Биоорг. химия. 1980. № 6. С. 1572–1579.(4)
2. Кочетов Г.А. Практическое руководство по энзимологии. М.: Высшая школа, 1980. 272 с.
3. Островский Ю.М., Спиричев В.Б., Матусис И.И. и др. Экспериментальная витаминология: Справ. Руководство. Минск : Наука и техника, 1979. 551 с.
4. Постоечко В.А., Пархоменко Ю.М., Вовк А.И. и др. Выделение и некоторые свойства тиаминсвязывающего белка синапсом головного мозга крыс // Биохимия. 1987. Т.52, вып.11. С.1792-1797.
5. Туркова Я. Аффинная хроматография. М.: Мир, 1980. 472 с.
6. Bettendorff L., Wins P. Biological functions of thiamine derivatives: Focus on non-coenzyme roles // O. A. Biochemistry. 2013. 01.1. P.1:10.
7. Chan K. M., Delfert D., Junger K. D. A direct colorimetric assay for Ca²⁺- stimulated ATPase activity // Anal. Biochem. 1986. Vol. 157, № 2. P. 375-380.
8. Mkrtchyan G., Aleshin V., Parkhomenko Yu., et al. Molecular mechanisms of the non-coenzyme action of thiamine in brain: biochemical, structural and pathway analysis // Sci. Rep, 5, 2015. 12583. P.1-26.

Стаття: надійшла до редакції 15.06.16

доопрацьована 31.08.16

прийнята до друку 2.09.16

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ АФФИННОЙ ХРОМАТОГРАФИИ ДЛЯ ВЫЯВЛЕНИЯ ПРОТЕИНОВ, КОТОРЫЕ ПРОЯВЛЯЮТ СРОДСТВО К ТИАМИНУ

О. Меженская¹, О. Музичка², А. Вовк², Ю. Пархоменко¹

¹Институт биохимии им. А. В. Палладина НАН Украины
ул. Леонтовича, 9, Киев 01601, Украина

²Институт биоорганической химии и нефтехимии НАН Украины
ул. Мурманская, 1, Киев 02660, Украина
e-mail: o.mejen2012@gmail.com

Аффинная хроматография с последующей идентификацией селективно связанных протеинов является эффективным средством выявления новых биологически значимых взаимодействий. Используя этот метод ранее (Mkrtchyan et al., 2015), были идентифицированы новые протеины - мишени для тиамин, среди которых, в частности, присутствуют ферменты малатдегидрогеназа и глутаматдегидрогеназа и несколько других протеинов. С целью выяснить специфичность взаимодействия этих протеинов с тиамин было синтезировано два аффинных сорбента - с тиамин в качестве лиганда (т-АС) и без тиамин. Сравнительное исследование способности некоторых протеинов из экстрактов мозга млекопитающих связываться в процессе аффинной хроматографии на этих сорбентах показало различия в спектрах элюированных протеинов. Результаты свидетельствуют, что малатдегидрогеназа и глутаматдегидрогеназа, а также протеины, демонстрирующие тиаминмонофосфатазную, тиаминдифосфатазную, гуанозиндифосфатазную, гуанозинтрифосфатазную и инозинмонофосфатазную

активности, связываются только с т-АС, что свидетельствует о специфичности их взаимодействия с тиаминном. Эти данные будут полезны в выяснении некоэнзимных функций витамина В₁.

Ключевые слова: тиамин, аффинная хроматография, тиаминсвязывающие протеины, молекулярные взаимодействия.

APPLYING AFFINITY CHROMATOGRAPHY FOR DETECTION OF PROTEINS THAT EXHIBIT AN AFFINITY FOR THIAMINE

O. Mezhenska¹, O. Muzychka², A. Vovk², Yu. Parkhomenko¹

¹*Palladin Institute of Biochemistry, NAS of Ukraine
9, Leontovych St., Kyiv 01601, Ukraine*

²*Institute of Bioorganic Chemistry and Petrochemistry, NAS of Ukraine
1, Murmanska St., Kyiv 02660, Ukraine
e-mail: o.mejen2012@gmail.com*

Affinity chromatography followed by identification of selectively bound proteins is an effective means to identify new biologically relevant molecular interactions. Using this method before (Mkrtychyan *et al.*, 2015) identified new proteins - target for thiamine, including, in particular, there are enzymes malate dehydrogenase and glutamate dehydrogenase and several other proteins. In order to ascertain the specificity of the interaction of these proteins with thiamine was synthesized two affine sorbenst - with thiamine as a ligand (th-AS) and without thiamine. Comparative study of the ability of certain proteins from extracts of mammalian brain to communicate during these affinity chromatography sorbents showed differences in the spectra of eluted proteins. The results exhibit that the malate dehydrogenase and glutamate dehydrogenase, as well as proteins that exhibit thiamin monophosphatase, thiamine diphosphatase, guanosine diphosphatase, guanosine threephosphatase and inosine monophosphatase activities are associated only with th-AS, indicating that the specificity their interaction with thiamine. These data will be useful in clarifying nonkoenzim functions of vitamin B₁.

Keywords: thiamine, affinity chromatography, thiamine binding proteins, molecular interactions.